

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXIX
číslo 2/2019
červenec – září 2019

Z obsahu:

- Připomínky P. Josefa Štemberky pokračují – str. 5
 - Učitelství mohykán Karel Štěpán – str. 7
- Projekty v základní i mateřské škole – str. 9
 - Pasování na čtenáře – str. 15
- 100leté výročí knihovního zákona – str. 16
 - Vidonice plné her – str. 17
 - Hasiči soutěžili v Pecce – str. 21

Sezóna na hradě už jede na plné obrátky

Jeden by řekl, že je to pár dní, co na hradě na začátku dubna otvíral turistickou sezónu Kryštof Harant s manželkou, ale on ten čas teče spíš jako voda v horském potoce, je tu konec června, hradní sezóna má za sebou už první třetinu a ta rozhodně nebyla nezábavná.

Uvítání Haranta s družinou proběhlo se vši parádou za účasti hojného počtu poddaných. Na vyvedení hradní rok se letos připíjelo Kumrausem, na novou sezónu se opět podařilo navařit várku originálního peckovského piva pojmenovaného podle zdejšího strašidla. Netrvalo dlouho a Harant se na Pecku vrátil, tentokrát za doprovodu celé řady postav peckovské i světové historie, a to v rámci akce Když Harant ještě hlavu měl. Nechyběl dvorní astronom císaře Rudolfa II. Tycho Brahe, malíř Arcimboldo, Harantovy dvě manželky, čarodějnice a čerti z pověstí o vzniku hradu Pecka a celá řada poddaných a služebnictva. Historické postavy pak na hradě vystřídala skupina sochařů a sochařek. *(pokračování na straně 6)*

Připravované projekty se postupně realizují

Vážení spoluobčané, jak se zpívá v jedné písni, „čas letí jako bláznivý, já nechytím ho, ani vy...“ – tak to jsou fakta, s kterými bohužel nic nenaděláme. Jsme na prahu léta, děti se těší na prázdniny, dospěláci na dovolenou, na chvíle strávené s přáteli, rodinou.

Letní sezóna na Pecce je již tradičně pestrá a nabízí nám široké možnosti výběru. Rozjely se kulturní a sportovní akce, hrad i kemp jedou na plné obrátky, nabídka programů je pestrá.

Nejen zábavou živ je člověk, také plánované stavební akce jsou zahájené a budou realizovány v závislosti na získaných dotacích.

V současné době jsou ukončeny práce na odvodnění cyklostezky a byla zahájena tak dlouho slibovaná rekonstrukce silnice z Popluže ke Vřesníku a na Bukovinu. Na nové silnici bychom se mohli projet na konci letních prázdnin. Už se těšíme.

Ve Staňkově právě probíhají práce na kabelizaci nízkého napětí v režii firmy ČEZ a při této příležitosti provádíme rekonstrukci veřejného osvětlení.

Na základě výběrového řízení jsme v těchto dnech uzavřeli smlouvu o dílo s firmou NADOZ z Nové Paky na investiční akci „Snížení energetické náročnosti bytového domu čp. 300 v Pecce“, která bude spolufinancována z EU, z Evropského fondu pro regionální rozvoj, Integrovaného regionálního operačního programu. Projekt se týká zateplení bytového domu, výměny oken a dveří. Vše by mělo být dokončeno do září roku 2020.

Netrpělivě čekáme na rozhodnutí o získání dotací na herní prvky pro dětská hřiště, na opravu komunikace

od transformátoru směrem k cyklostezce a na obnovu vnějšího pláště a dokončení výplní otvorů ZŠ Pecka. Informace, zda jsme uspěli se žádostmi, bychom se měli dozvědět do konce června. Držíme si palečky. Pokud bychom při obrovském převisu žádostí nebyli úspěšní, nebudeme házet flintu do žita, ale budeme zkoušet z dalších dotačních titulů.

Architektonický ateliér Martina Doubka pracuje na projektu bezpečné cesty z náměstí do Desatera a rekonstrukci pěších stezek pod hradem. Jakmile bude vydáno územní rozhodnutí, budeme také žádat o dotace na tyto projekty.

Nezapomněli jsme ani na naše rybníky, které si zaslouží zrevitalizovat. Projekty se dokončují na rybník Tešňák a rybník v Bukovině, také zde budeme žádat o finanční podporu.

Rada i Zastupitelstvo městyse Pecka schválilo rozdělení finančních prostředků neziskovým organizacím. Jsme rádi, že můžeme podpořit úsilí lidí v našich obcích a podílet se alespoň finančně na akcích a programech pro naše spoluobčany všech věkových kategorií.

Dík patří všem, kteří věnují spoustu svého volného času pro pobavení nás všech.

Velké poděkování patří i všem, kteří nám nezištně pomáhají zvelebovat veřejná prostranství v blízkosti svých nemovitostí. Moc si toho vážíme.

Na závěr bych vám všem chtěla popřát krásné léto, spoustu zážitků, žádné pohromy a načerpání energie, sil a optimismu.

Hana Štěrbová

Nový zvon se rozezní na peckovském hřbitově

Spolek Bezdržic nechal nákladem cca 30 000 Kč z výtěžku loňského festivalu Pecka 2018 vyrobit bronzový zvon pro opravenou kapličku na místních hřbitově. Zvon vznikl v dílně zvonaře Jana Šedy z Kostelce nad Orlicí. Poprvé se nový zvon rozezní v neděli 30. června od 14 hodin. Drobnou slavnost svým vystoupením doplní i peckovský sbor. Jste zváni.

Honza Murdych

Farář P. Marius Robak odchází z Pecky

Na peckovské farnosti končí svou pastorační práci farář P. ThMgr. Mariusz Robak MFS a odchází z Pecky. Na otázky, jak hodnotí a dívá se na léta strávená na Peckovsku, pan farář rád odpověděl.

Pane faráři, končíte své působení na Pecce. Proč? Kam odcházíte?

Ano, končím své desetileté působení na Pecce. Je to rozhodnutí Královéhradeckého biskupství. Konkrétně pana biskupa Mons. Jana Vokála a generálního vikáře Mons. Jana Paseky. Pan generální vikář mě osobně navštívil a poděkoval mi za moje přínosné působení ve farnosti Pecka a současně mi nabídl farnost Rychnov nad Kněžnou, kde je potřeba kněze na práce s rodinami, dětmi, mládeží a dospělými.

Jste přeložen do města, což je, myslím, určitý kariéerní vzestup.

Jdu do pro mne nového prostředí. Církevní a pastorační působení bude náročnější. Fara a kostel jsou v dobrém stavu, takže se budu moci více věnovat lidem, zvláště mladým.

Když jste tehdy na místní farnost přišel, měl jste jisté představy o své budoucí práci. Jak se Vám plnily?

Když jsem před deseti lety na Pecku přicházel, již jsem nějaké představy o své budoucí práci měl. Tyto představy se ve mně rodily již během mého předchozího působení ve farnostech Vrchlabí a Dvůr Králové a dozrávaly v průběhu mého nového působení v peckovské farnosti. Musel jsem si rychle zvyknout na nové podmínky práce, prostředí a výzvy, které na mě zde čekaly, protože každá farnost je ve své podstatě jiná. A to je právě na práci kněze to nejhezčí, protože se člověk musí umět postavit čelem k realitě, která zde na člověka čeká, a možnostem, které mu ty představy pomůžou realizovat.

Jak se Vám žilo a pracovalo na Peckovsku? Co se Vám podařilo a máte z toho radost?

Městys Pecka s okolím jsou nádherné a mají svoje hluboké vnitřní kouzlo. Kopcovitá krajina, krásná příroda a klid, který vás všude doprovází, se mi velice hluboko vžily do srdíčka. Bude mi to chybět. Na začátku jsem nikoho neznal, ale postupem času jsem se seznamoval s farníky a jejich rodinami a blízkými, ale i s lidmi, kteří do kostela vůbec nechodili.

S každým novým rokem se naše vztahy prohlubovaly, duchovní přátelství sílilo a spolupráce získávala na intenzitě. Podařilo se opravit faru a zpřístupnit ji široké veřejnosti. Jsem rád, že je fara pravidelně využívána jak farníky, tak i místním sborem a jinými skupinkami (mládeží, dětmi, rodinami, dospělými atd.). Dále se podařilo zpřístupnit stodolu. Mám moc velkou radost, že se podařilo opravit peckovský kostel, a to díky velké podpoře Městysu Pecka. Chtěl bych zvláště poděkovat paní starostce Haně Štěrbové a místostarostovi panu Jaroslavu Mikulkovi za velmi dobrou a obětavou desetiletou spolupráci. Děkuji také místnímu občanskému sdružení Bezdužic za desetiletou spolupráci. A děkuji rovněž místnímu Mysliveckému spolku Pecka za pořádání Svatohubertských mší svatých. Mohl bych v děkování ještě pokračovat, protože se toho za uplynulých 10 let udělalo a zorganizovalo strašně moc, ale věřím, že to Pán Bůh ví a všem a každému zvláště jednou dobrem odplatí.

Je něco, s čím jste nespokojen?

Škoda jen, že nemám dar „bilokace“ jako jeden kapucín, otec Pio, jinými slovy, škoda, že nemůžu být současně na dvou místech. Jsem si vědom, že nikdo není dokonalý, a tak i naše díla někdy bývají nedokonalá anebo se jednoduše nepovede to, co bychom si přáli. Člověk myslí a Pán Bůh činí. Je škoda, že se nepodařilo vybudovat expozici pátera Josefa Štemberky – posledního lidického faráře.

Co byste ještě chtěl říci svým farníkům a obyvatelům Peckovska vůbec?

Chtěl bych říct mým farníkům, aby nadále navštěvovali bohoslužby a vytvářeli společenství, a to jak v kostele, tak i na faře. Aby v těchto tradicích, které jsme společně zavedli, pokračovali.

Chtěl bych poděkovat obyvatelům Peckovska a okolí za každý úsměv, za každé dobré slovo, za radu, povzbuzení, za každou mile prožitou chvíli a za otevřenost. Cítil jsem se mezi vámi moc dobře a bylo mi potěšením s vámi prožívat všední i sváteční dny, ale i vše dobré i nepříjemné. V životě

je důležité mít toho druhého člověka rád takového, jaký je.

Chtěl bych všem Peckovákům a lidem z okolí popřát, aby se měli rádi a dokázali si vzájemně odpouštět a taky bych je chtěl poprosit, aby jak nejlépe mohou, přijali svého nového pana faráře Lubomíra.

Co byste rád sdělil a případně poradil svému nástupci?

Musím odpovědět, že Peckováci a farníci jsou obětaví a člověk s nimi může vždy počítat. Mému nástupci bych poradil, aby třeba zorganizoval zájezd pro všechny farníky a Peckováky, aby se tak mohli co nejlépe a nejrychleji navzájem seznámit.

S jakými pocity tedy z Peckovska odcházíte?

Určitě s dobrými pocity. Strávil jsem zde 10 let nejlepšího života. Prožil jsem tady spoustu akcí, krásných a povzbudivých chvil. Potkal jsem hodně zajímavých lidí. Osobně mě nejvíce oslovil mezinárodní festival na farní zahradě před třemi léty.

Pane faráři, děkuji Vám za poskytnutý čas a ochotu na rozhovor. Přeji, ať se Vám v novém působišti líbí, daří se ve Vaší pracovní činnosti, ať se cítíte spokojen a na Peckovsko a lidi v něm v dobrém vzpomínáte.

Ptal se Petr Pavel

Josef Štemberka – kněz a vlastenec

Jsme si jistí, že jste slyšeli o výstavě na počest Pátera Josefa Štemberky. A my bychom vám chtěli přiblížit, jak to celé probíhalo.

Byli jsme kontaktováni paní Věrou Kociánovou a paní Šárkou Kodymovou, jestli bychom nechtěli pomoci s výstavou, konkrétně s tím, co a jak bude na panelech. Od února do května jsme se pravidelně scházeli jednou za čtrnáct dní v úterý, kde jsme vybírali fotky, informace a jak budou panely vypadat. Každý z nás sbíral materiály, kde jen mohl, aby to bylo co nejunikátnější. Oslovovali jsme samotnou obec Lidice, senátora Tomáše Czernina apod. A tak jsme sestavovali panel po panelu. Měli jsme dny tvůrčí krize a náš český jazyk nás mnohdy překvapoval, ale těchto krizí bylo velice málo, byli jsme přece jenom „hvězdný tým“. Všechno to vyvrcholilo 12. května. Výstava byla zahájena slavnostní mší v kostele sv. Bartoloměje, kterou celebroid biskup královéhradecký Mons. Jan Vokál. Pozvání přijali i další důležití lidé, například Štemberkova praneteř Ludmila

Lojdová Markovová, ředitelka Památníku Lidice Martina Lehmanová, náměstek hejtmána Královéhradeckého kraje Vladimír Derner, senátor Tomáš Czernin nebo historik František Kolouch (na základě pověření Arcibiskupství pražského sepíše Štemberkův životopis). Po mši paní starostka s paní ředitelkou Památníku Lidice a s panem farářem zasadili před kostelem lidickou růži a u fary bylo pro všechny připraveno občerstvení v podobě chlebičků, upečených moučnicků a teplého čaje – toto všechno nám s láskou připravili farníci. Dále byla panelová výstava Josef Štemberka – kněz a vlastenec od 10. do 27. června k vidění v městě Štemberkových kněžských studií, v Hradci Králové, v prostorách Pivovarského náměstí před krajským úřadem. V polovině září bude k prohlédnutí v Jičíně a poté v Lidicích.

Na závěr bychom chtěli moc poděkovat za možnost se na tomto projektu podílet, zase nám to trochu rozšířilo obzory a jsme za to moc vděční. Děkujeme.

Romana Trunečková, Matěj Stuchlík

Výstava v Hradci Králové

Připomínky P. Josefa Štemberky pokračují

V neděli 12. května proběhla za účasti řady vzácných hostů slavnostní mše a následné zahájení putovní panelové výstavy k připomínce 150. výročí narození peckovského rodáka Josefa Štemberky, posledního lidického faráře. Výstavu si mohli zájemci v květnu a začátkem června prohlédnout venku před kostelem. V den výročí lidické tragédie, 10. června, se přesunula do Hradce Králové, kde byla po několik týdnů volně dostupná v prostoru Pivovarského náměstí před krajským úřadem, v září ji čeká hostování v Jičíně a pak v Lidicích.

Dalším příspěvkem Pecky ke zvýšení povědomí o P. Štemberce je publikace Lidický kněz Josef Štemberka (jde o upravenou diplomovou práci Simony Pařízkové Rutarové z roku 2008), která bude dostupná začátkem prázdnin a v srpnu ji přijede náležitě představit i sama autorka.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kdo se na realizaci tohoto náročného projektu věnovaného připomínce našeho významného rodáka podíleli: studentům Romaně Trunečkové a Matěji Stuchlíkovi za neocenitelnou pomoc při ověřování informací a tvorbě obsahu výstavních panelů, Šárce Kodymové navíc také za průběžnou trpělivou spolupráci a korektury nejen textů výstavy, ale i celé připravované publikace, Karolíně Jiříčkové za skvělý portrét Josefa Štemberky, Janu Murdychovi za

grafické zpracování panelů i sazby knížky, Hynku Kalistovi za fotografie Pecky, kostelníkům Hanušovým, kteří mi v kritických okamžicích pomohli s instalací výstavy, všem milým farnicím, které připravily sladké občerstvení, zvláště díky patří skromnému pracantovi, který nechtěl být jmenován, ale vyrobil nosné konstrukce k výstavě, a také paní starostce za vstřícnost a zapůjčení a zajištění stavby stanu při slavnosti...

Za přípravou připomínkových akcí ke 150. výročí narození P. Štemberky je prostě několikaměsíční mravenčí práce i fyzická fuška. Projekt bude pokračovat po zbytek roku. Věřím, že taková práce má smysl a že bude pro povědomí o P. Štemberce i pro Pecku přínosná.

Věra Kociánová

Projekt finančně podpořil Královéhradecký kraj

Slavnostní mše a následné zahájení putovní panelové výstavy

Sezóna na hradě už jede na plné obrátky

(pokračování z titulní strany)

V rámci sochařského symposia Zvířetník vznikly na hradě figurální plastiky na téma znamení zvěrokruhu. Kdo jste ještě neměl tu čest, určitě na hrad vyrazte. Sochy budou hradní areál zdobit až do konce roku 2020. Jsou ale i k máni. Výstava je prodejní, takže se klidně můžete rozhodnout, že si některou z nich pořídíte na vlastní zahradu.

V sobotu 8. června na hradě bylo k vidění několik šermířských šarvátok a vystoupení. Regiment zemské hotovosti v čele s vrchlabskou skupinou REGO upustil od tradičního dobývání Pecky a návštěvníkům hradu nabídl takový festival historického šermu. Vzácnými hosty byli i šermíři z polské Swidnice.

Ted' mám doma umřít a nevím proč. Tuhle otázku si před popravou na Staroměstském náměstí Harant položil nespočetněkrát. Divákům ji během svého scénického koncertu položili i zpěváci a muzikanti pražského komorního sboru Entropie. Silný zážitek umocněný senzačním koncertem místních pěveckých sborů Sedmihlásek a Zvoneček na úvod a dramatickou oblohou nad hradem v závěru.

V době, kdy vzniká tenhle text, už kastelán pyká v hradní mučírně za chyby, které trochu zamotaly začátky dvou akcí v polovině června. Jazzový koncert i muzikál Noc na Karlštejně. Omlouváme se všem, co museli chvíli čekat do správného začátku, a slibujeme, že další podobnou chybu uděláme nejdřív za deset let. Jak obě akce dopadly, se dozvíte v dalším čísle Listů Peckovska.

Ještě nás čeká pár školních výletů a prázdniny na hradě uvede benefiční festival hudby a divadla Pecka 2019.

V pátek a v sobotu hudba řekněme alternativní, současná. V neděli slavnostní rozeznění nového zvonu na peckovském hřbitově. Ještě ten den večer od 19 hodin pak tradiční koncert komorního souboru Musica Antiqua.

Prázdniny pak začnou v šermířském stylu. Od 6. do 13. července opět budou na hradě předvádět své umění šermíři ze skupiny historického šermu Sinister. Těšit se můžete i na téměř vědeckých 50 odstínů šermu a samozřejmě závěrečnou sobotní ohňovou šou. Ještě před tím v neděli 7. července rozezná na hradě své housle Ludmila Pavlová, tentokrát za doprovodu houslisty Jakuba Junka. Celý koncert v rámci Podkrkonošského hudebního léta bude mít i charitativní podtext v rámci boje proti rakovině a doplní ho výstava obrazů Pavla Hudce, mladého muzikanta, který se se zákeřnou nemocí dokázal vypořádat.

Od 2. do 4. srpna budou na hradě opět vystupovat šermíři, tentokrát z hradeckého seskupení Fortis. A pak se prázdniny budou chýlit ke konci. Všichni si užijeme bartolomějskou pouť a budem se těšit na podzimní hradní akce.

Nejen kulturou živ je člověk, a tak by bylo hloupé nezmínit i to, že výraznou obměnou prošlo hradní bistro. Není z něj michelinská restaurace, ale můžete se tam zastavit na polívku, grilovaný hermelín, klobásu z udirny, zdravé limonády třeba z chilli a taky samozřejmě na peckovského Kumrause. Stánek jsme pronajali pro letošní sezónu se Spolkem Bezdružic a pevně věříme, že vám bude v bistro Polžicích chutnat.

Tak na viděnou.

Honza Murdych, kastelán hradu

Hradní záhady #10

Vytloukání prázdné slámy, házení hrachu na zeď... ale pořád nepropadám beznaději. Přiznávám, že to asi tentokrát bylo trochu těžší. Správných odpovědí bylo zase poskrovnu. Nevadí, desáté hradní záhady vám přesto dají další šanci soutěžit o... zajímavé ceny.

Takže na fotografii v levo je... (co a kde na hradě to můžete vidět)? Posílejte tipy na hrad (třeba do schránky, na pokladnu nebo na adresu hrad.pecka@centrum.cz, holubem i po poslovi).

Správná odpověď z minulého čísla: v siluetě procházející zarostlým břehem pod hradem ke Bělé procházel peckovský oštěpař Karel Machek. Pro výhru v podobě dárkového balení peckovského piva Kumraus a nějaké té hradní drobnosti se na hradě může zastavit pan Josef Zahradník a taky objekt Hradních záhad, samostný pan Karel Machek. Děkujeme a gratulujeme.

Učitelství mohykán Karel Štěpán

Při procházení různých historických materiálů v rámci přípravy výstavy o Josefu Štemberkovi jsem v jičínském archivu nečekaně narazila na přehledný životopis jedné z dalších peckovských osobností – učitele a dlouholetého ředitele obecné školy v Pecce Karla Štěpána. Mimochodem, byl to on, kdo doporučil Josefa Štemberku ke studiu na jičínském gymnáziu.

Zmíněný přehled životní a profesní cesty Karla Štěpána je součástí jeho naléhavé žádosti o propuštění do penze a přidělení odpovídajícího výslužného, které by mu zajistilo důstojné stáří. K sepsání této žádosti se Karel Štěpán odhodlal v roce 1888, kdy mu bylo 76 let. „V pokoře podepsaný slouží od roku 1829, tedy již přes 58 roků (...). Tak mnoholeté napínání sil tělesných při školním vyučování mělo pro zdraví v pokoře podepsaného škodlivé následky, které se nyní v plné míře objevily, neboť zdraví jeho jest tak podkopáno, že není více způsobilý k vykonávání povinností naň náležejících.“

Karel Štěpán se narodil 17. ledna 1812 v Podhradí u Jičína. Absolvoval hlavní školu v Jičíně a „způsobilý k podučitelství“ se stal ke dni 6. září 1829. Ve studiu pokračoval i v dalších letech. V roce 1834 si v Hradci Králové s velmi dobrým hodnocením doplnil způsobilost k učitelství pro školy obecné včetně vyučování náboženství. Zvláštní vysvědčení, které ho opravňovalo učit němčinu i na německých hlavních školách, získal 18. 7. 1840 v Praze. Jeho nadání bylo zřejmě všestranné. Zasahovalo například také do hudební oblasti, jak o tom svědčí vysvědčení ze studia hry na varhany, kterou Štěpán úspěšně ukončil v Praze v roce 1839. Trochu záhadně působí vysvědčení z roku 1838 dokládající jeho způsobilost k zakládání a udržování stromové školky.

Karel Štěpán působil ve školství od svých 17 let, kdy byl za služné 20 zlatých ročně a stravu ustanoven podučitelem ve Veliši. Setrval zde 1 rok, od 10. října 1829 do 12. října 1830. Další téměř dva roky byl primátním učitelem ve Vidonicích a následně, od roku 1832, definitivním podučitelem v Lázních Bělohradě a v Pecce. Této funkci odpovídal stálý plat 90 zlatých ročně a zajištění bytu a stravy.

Novou etapu jeho života odstartovalo dokončení vyššího učitelského studia v Praze. Díky tomu mohl konečně získat místo definitivního učitele s důstojnějším platem téměř 300 zlatých a po krátkém působení v Konecchlumí zakotvil na zbytek života v Pecce.

Původní stará škola se nacházela naproti kostelu za v té době ještě existující barokní kostnicí. Tato škola se postupně stala nevyhovující. Od roku 1872 se děti provizorně učily na několika dalších místech po Pecce – 1. třída chodila do čp. 159 naproti radnici, do hostince paní Čeřovské, pro 2. třídu poskytoval azyl pan Pátý v čp. 98. Jako na spásu se čekalo na dokončení nové

školní budovy přímo proti kostelu, otevřena byla v roce 1878. Kvůli její stavbě ale byla bohužel obětována a zbořena vzácná peckovská kostnice vytvořená podle vzoru kostnice v Sedlci. Pohled na tuto „novou“ školu je dnes tristní – soukromý majitel zastavil opravy a nechává ji chátrat... Dětem sloužila jen 30 let, ve 20. století zde, jak známo, fungovala Občanská záložna a done dávna také pošta.

Karel Štěpán učil jak ve staré, tak v nové škole. Od roku 1843 zde setrval více než 41 let. Jeho počáteční plat definitivního učitele činil 500 zlatých a umožnil mu založit a zajistit rodinu se čtyřmi dětmi. První z nich, dcera Leopoldina, se narodila v roce 1846, nejmladší Jindřich v roce 1864. Kromě toho měli Štěpánovi ještě dceru Františku (1856) a syna Jana (1858).

V závěru své učitelské dráhy došel Karel Štěpán určitého docenění v podobě místa řídicího učitele peckovské čtyřtřídní, později pětileté obecné školy. „Vynesením slavné c.k. okresní školní rady v Jičíně“ byl 20. července 1870 ustanoven nejprve prozatímním ředitelem, 4. července následujícího roku ho zemská školní rada potvrdila jako definitivního řídicího učitele. S vyšším postavením souviselo i zvýšení služného na zhruba 900 zlatých ročně.

Přehled svého života a působení a zároveň svou žádost o výslužné Karel Štěpán uzavírá následovně: „Aby v pokoře podepsaný v budoucnosti tísníci bídě vysazen nebyl, osměluje se co nejuctivěji prositi Vevešlavnou školní radu (...), aby vzhledem na jeho 58leté učitelské působení při škole, celé nynější jeho roční výslužné v částce 900 zl. přirknuto mu bylo.“

Zda mu školská komise vyhověla v plném rozsahu, se už v dané složce archivních dokumentů nedozvídáme. Víme však, že téhož roku, kdy svou žádost podal, tedy v roce 1888, byl Karel Štěpán ve funkci řídicího učitele peckovské školy vystřídán Janem Crhou.

Fotografie Karla Štěpána bohužel nedochovala. Díky otevření makovice na věži peckovského kostela v roce 2007 máme ale k dispozici alespoň fotografii jeho syna. Uložena zde byla od roku 1866 společně s fotografiemi několika dalších občanů Pecky.

Věra Kociánová, kronikářka

Uzel uděláme, tkaničku zavážeme a na dny barevné jako korálky budeme už zase jenom vzpomínat...

Milí čtenáři Listů Peckovska, je to až neuvěřitelné, ale už zase sedím u počítače a snažím se vám přiblížit školní rok, který nám již za několik dní skončí. Co vám mám asi tak napsat? Dere se mi toho na mysli moc a moc, hlavou probíhají myšlenky, co se nám v letošním školním roce v mateřské škole podařilo, ale i to, co bude od září potřeba zlepšit, napravit... Ale mezitím máme dva měsíce prázdnin a doufejme, že si všichni – děti, rodiče i celý kolektiv MŠ – budeme užívat odpočinku se sluníčkem.

Nebudu se zmiňovat o akcích, které jsme v mateřské škole dělali na podzim či v zimě. O těch jste se mohli dočíst v předešlých Listech. Vráťím se k posledním měsícům, které bývají v celém školství vždy naplněné rozličnými aktivitami, jež doplňují běžný denní režim a vzdělávací plán školy. Dovolte mi, abych vás seznámila s akcemi, ve kterých jsme byli úspěšní a které se nám podařilo zvládnout.

Počátkem jara jsme se zúčastnili Otvírání hradu Pecka, kde jsme naši MŠ prezentovali vlastnoručně vyrobenými velikonočními výrobky, byli jsme v Knihovně Kryštofa Haranta v Pece na besedě se spisovatelkou Zuzanou Pospíšilovou o dětských knížkách. Čtyři děti – Anežka Kupková, Nelinka Morávková, Elenka Chadimová a Vilda Suk se zúčastnili pěvecké soutěže Novopacký slavíček na SOŠPg v Nové Pace a jejich vystoupení bylo porotou hodnoceno umístěním ve Zlatém či Stříbrném pásmu. Když jsem u zpívání, zmíním se ještě o dalších dvou akcích, kterých se sborečky naší MŠ zúčastnily. Nejprve to byl Koncert mateřských škol Novopacka, který se konal předposlední den v měsíci květnu v aule SOŠPg v Nové Pace, vystoupení našich zpěvaček bylo úžasné. Druhý koncert proběhl v sobotu 15. června na hradě Pecka, kde děti vystupovaly před Scénickým koncertem o Kryštofu Harantovi. I zde potlesk rodičů, ale i dalších posluchačů byl velice potěšující a zavazující do další práce s malými či většími zpěvačky. Musím zde veřejně poděkovat paní učitelce Veronice Zahradníkové za její obětavou práci při vedení obou sborů, která přináší všem radost, a písničky v podání dětí ze sborečku Zvoneček i Sedmihlásek vždy zahřejí u srdce.

V letošním školním roce jsme navázali kontakt se SŠGS v Nové Pace. Pan ředitel této školy – Mgr. Petr Jaroš – nám umožnil se podívat do praktických dílen školy. Před Vánocemi to byli pekaři a cukráři a nyní na jaře jsme jeli do Lázní Bělohradu, kde má škola truhlářskou

dílnu, a my jsme se tak mohli seznámit s tím, jak vzniká skříňka, stůl..., jaké nářadí truhláři ke své práci potřebují. Moc se nám tam líbilo a doufejme, že to nebyla poslední návštěva a spolupráce s touto školou.

V měsíci květnu byla naše MŠ vybrána ke konání akce Digitalizace v mateřské škole, práce s interaktivními pomůckami. Jak jsme se k tomu dostali? – vezmu to zjednodušeně. MŠ získala od SOŠPg v Nové Pace, která je zapojena do projektu Implementace Krajského akčního plánu rozvoje vzdělávání v Královéhradeckém kraji, interaktivní panel a další interaktivní pomůcky pro práci s dětmi (interaktivní mikroskop, včelku, kameru, mluvící skřípce). Cílem tohoto programu je inovace ve vzdělávání v MŠ, a protože kontrola musí být, byla naše škola vybrána k tomu, aby studentky SOŠPg v Nové Pace předvedly zástupcům královéhradeckého úřadu svoji práci s dětmi s těmito pomůckami. Přípravy na tuto akci byly trochu náročnější, učitelky naší MŠ se pravidelně účastní školení, aby i ony dokázaly s těmito pomůckami pracovat. Postupně získávají nové a nové poznatky v práci s digitálními pomůckami. Podporu máme i u rodičů – tatínků Davida Mudráka, Tomáše Stuchlíka a učitelky základní školy Šárky Kodymové, kteří nám pomáhají odkrývat taje digitálního vybavení a učí nás s ním pracovat. Děti tato práce baví, zajímá a je dobrým doplňkem vzdělávacích aktivit naší mateřské školy. Celá akce za přítomnosti ředitele SOŠPg Pavla Matějovského, náměstkyně hejtmana Královéhradeckého kraje Martiny Berdychové, starostky Městysu Pecka Hany Štěrbové a dalších odborníků v této oblasti se velice vydařila, děti byly pochváleny za šikovnost a my můžeme být hrdé, že ukázka probíhala právě na naší škole.

Po skončení této akce následoval „oddych“. Na předškoláky, kteří po prázdninách již nastoupí do 1. třídy základní školy, čekal pobyt ve Velké Úpě od pátku až do pondělí – bez maminky, bez tatínka. Krakonoš nechal v Kotli všechna dvířka se špatným počasím zavřena a my jsme si užívali sluníčka a krás našich hor. Za dva dny jsme našlapali 32 km. Vydali jsme se z naší chaty nad Velkou Úpou autobusem na Pomezní boudy a nazpátek „pěškobusem“ na chatu a další den jsme jeli autobusem do Janských Lázní, odtud lanovkou na Černou horu a pak již zase pěšky přes Kolínskou boudu, Pec pod Sněžkou do Velké Úpy na chatu. Hodně malá chvilka odpočinku zahrnala únavu a za chvíli už děti běhaly okolo chaty a byly plné elánu. Všem dětem se na horách líbilo a všichni jsme byli spokojeni.

Milí čtenáři, zmíním se ještě o jedné aktivitě, která se koná každým rokem v měsíci květnu – a to je zápis dětí do mateřské školy. Na nový školní rok 2019–2020 je zapsáno 9 nových dětí, 9 dětí také z naší MŠ odchází do 1. třídy. Tudíž stav je vyrovnaný a od září bude v MŠ zapsáno 53 dětí (kapacita školy je 55 dětí).

A co dále? V pátek 14. června jsme se zúčastnili 16. ročníku Olympiády mateřských škol Novopacka, která se již tradičně koná na Letním stadionu v Nové Pace. V letošním roce jsme měli z naší MŠ málo závodníků, jeli jsme pouze s 8 dětmi. V celkovém hodnocení škol jsme byli na 7. místě z 12 zúčastněných, ale všichni znáte heslo: Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. A to jsme splnili na 100 %. Ve sportovních aktivitách nás ještě čeká Miniolympiáda, kterou pro děti pořádáme ve spolupráci se základní školou, a úplně poslední den tohoto školního roku čeká děti ze třídy U Vochohmůrky závěrečná lekce plaveckého výcviku v Plavecké škole v Nové Pace. Plavecký výcvik je jedna z dalších vydařených a oblíbených aktivit naší školy, děti jsou šikovné a dostatečně chváleny učitelkami plaveckého výcviku. Zvládají základní dovednosti plavání a podstatné je to, že se vody nikdo nebojí.

K činnostem, které jsme s dětmi připravovali, patří i besídka pro rodiče, pro maminky k jejich svátku, závěreční rozloučení s předškoláky, divadla a koncerty v mateřské škole... Dětem v letošním roce přibyl v MŠ nový kamarád. Je to Dubínek – látková postavička, která dětem odtajňuje krásy přírody, pomáhá jí s dětmi chránit a učitelky s její pomocí seznamují děti se základy environmentální výchovy.

Milí čtenáři, možná až budete číst tyto řádky, budeme s dětmi a s rodiči na školní zahradě, kde chystáme Zahradní slavnost na rozloučenou se školním rokem. To bude poslední korálek a pak už pomyslnou šňůru zavážeme a budeme se těšit na dny odpočinku.

Dovolte mi na závěr, abych poděkovala všem, kteří mají co do činění s naší MŠ – ať to je celý kolektiv MŠ, rodiče, sponzoři, základní škola, pan školník, pani kuchařky a uklízečky, Městys Pecka, SDH Lhota u Pecky, Bag a Beta ve Vidonicích, spolek Bezdruzic a další a další, kteří nás podporují, dokážou ocenit naši práci s dětmi a fandí nám. Přeji všem a hlavně dětem krásné léto plné pohody a odpočinku třeba u vody a v září opět na viděnou.

*Jana Murdychová
vedoucí učitelka MŠ*

Projekty v základní i mateřské škole

V letošním školním roce jsme začali v naší škole, základní i mateřské, s realizací projektu „Zlepšení kvality vzdělávání na ZŠ a MŠ Pecka II“, reg.č.: CZ.02.3.68/0.0/0.0/18_063/0010482. Finanční prostředky jsou čerpány z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, Prioritní osy PO3 – Rovný přístup ke kvalitnímu předškolnímu, primárnímu a sekundárnímu vzdělávání. Celková částka dotace je 1 209 021 Kč. Díky tomuto projektu můžeme mít v MŠ na částečný úvazek chůvu a školní asistentku, v ZŠ asistentku pedagoga.

Součástí tohoto projektu je i zapojení odborníků z praxe do výuky. Tyto aktivity se konají jednak ve škole, vyrážíme ale i přímo za nimi.

První akcí bylo velikonoční tvoření s paní Alenou Končickou z DDM Stonožka Nová Paka. S paní vychovatelkou S. Plecháčovou konzultovaly výběr výrobků, materiálů a realizaci. Během jednoho dopoledne se nejen vyrábělo, ale vyprávělo se o Velikonocích, hrály se kvízy a došlo i na skládání puzzle. Děti si procvičily jemnou motoriku, vzájemně si pomáhaly a učily se tak práci ve skupině.

Další, kdo dětem rozšířil obzory, byl včelař pan Trybnekr. Seznámil je se vším, co s jeho velkou zálibou souvisí. S životem včely, druhy včel a jejich úlohou ve společenství, s jednotlivými částmi úlu, dále pak s rostlinami důležitými

pro tento druh hmyzu. Nezapomněl na včelí produkty: med, vosk, propolis. Vysvětlil, jak se o včelstvo stará. Děti si prohlédly přinesené části úlu, pomůcky k chovu včel i knížky k danému tématu. Sladkou tečkou bylo ochutnání medu.

Prvnáci a třetíci se jedno dopoledne vydali do Lhoty ke Kubánkovým, resp. za paní Věrou Müllerovou. Tady na ně čekalo povídání o kozách, ale nejenom to, jak se dnes chovají, co potřebují, ale velice zajímavé bylo i seznámení s historií a různými plemeny koz. Došlo i na informace o výrobě kozích sýrů a co hlavně, jejich ochutnávku. Někteří se zprvu trochu ostýchali, ale po domácích sýrech se po chvilce jen zaprášilo.

Zajímavou aktivitou pro prvnáky, třetíci a čtvrtáky bylo setkání s rybářem přímo v terénu. Po telefonické domluvě

byl sestaven plán projektového dne. Rozdělili jsme ho na teoretickou a praktickou část. V teoretické části jsme připravili prezentaci o rybách, kde děti poznávaly stavbu těla ryb a druhy ryb podle výskytu a druhu potravy. Součástí prezentace byl poznávací kvíz. Na závěr teoretické části si děti změřily své znalosti o rybách v soutěžní hře Riskuj! V praktické části děti nejprve došly k rybníku Krakůvka, kde se „náhodně“ setkali s rybářem Martinem Kupkou. Ten předvedl veškerou výbavu na chytání ryb, pruty, podběráky, návnady. Vysvětlil dětem pravidla, která se u rybníka musí dodržovat, ukázal jim rybářský lístek a povolenku. Náznorně ukázal upevnění návnady, nahazování prutu, používání navijáku, podběráku. Všichni si mohli jednotlivé činnosti vyzkoušet prakticky. Po vyhodnocení celého dne byla 3 nejlepší družstva odměněna.

Druháci podnikli cestu na Bukovinu k Zvercovým, kteří se mohou pochlubit spoustou domácích zvířat. Ani tady nechybělo vyprávění o tom, jaká je práce okolo chovu domácích zvířat, i o tom, proč je pro nás přínosné se tomu věnovat. Druhá třída to zároveň pojala jako turistický den, takže procházka přes Krkonošskou vyhlídku a zpět se protáhla na celé dopoledne.

Děti z 2. oddělení družiny vyrazily do Lázní Bělohradu za zahradníkem, konkrétně do zahradnictví pana Ludvíka Lejdara. Seznámili se s tím, jak fungují skleníky, co vše je nutné udělat pro to, aby se v nich rostlinám dobře dařilo. Pan Lejdar pěstuje velké množství zeleninové i okrasné sadby, své rostlinky prodává v prodejně v Lázních Bělohradě a v Semilech.

Pro třetáky a čtvrtáky paní učitelky spolu s paní Marií Doležalovou připravily projektový den Hlavičky makovičky. Každý bojoval sám za sebe a splněním jednotlivých úkolů, které spočívaly v luštění sudoku a přemýšlením nad sirkovými hlavolamy různých stupňů obtížnosti, sbíral body. Ti nejspěšnější pak dostali sladkou odměnu.

Pátáci se „vzdělávali“ v poskytování první pomoci. Do školy dorazila zdravotní sestřička Štěpánka Machová, která je s hlavními zásadami seznámila a hlavně jim základní úkony prakticky předvedla. A to, co se zhlédli od sestřičky, si pak sami na sobě aktivně vyzkoušeli.

Všichni žáci naší školy měli možnost vyslechnout si přednášku o kyberšikaně. Tiskový mluvčí a preventista královéhradecké policie nrap. Aleš Brendl nejen zajímavě povídal, ale pouštěl i instruktážní videa. Děti si odnesly spoustu důležitých rad o tom, co dělat, když je někdo cizí osloví skrz sociální síť. Dnes je to bohužel velmi aktuální téma, které by neměli opomíjet hlavně rodiče.

O odborníky nebyli ochuzeni ani děti z 2. stupně. Třídenní projekt (po jednom v dubnu, květnu a červnu) jsme nazvali Historikem snadno a rychle. Pro žáky jsme připravili 4 stanoviště, mezi kterými se ve skupinách přesouvali: 1. paleografie, diplomatika, sfragistika; 2. metrologie; 3. heraldika; 4. numismatika, vexilologie, genealogie, chronologie. Na jednotlivých stanovištích se žáci seznámili se základy pomocných věd historických. Do karty si pak lepili žetonky se symboly jednotlivých věd. Odborník ve výuce fungoval jako odborný poradce pro jednotlivá stanoviště. V další části tohoto dne se žáci rozdělili do tří skupin podle toho, na jakém tématu chtěli pracovat. Na výběr měli: 1. listina, staré písmo, pečeť; 2. heraldika – štít; 3. rodokmen – jak se čte a jak vzniká. Proběhlé hodiny byly živé, akční, děti při nich po celou dobu spolupracovaly a osvojily si řadu nových vědomostí formou hry.

O týden později: část projektu s názvem Tajnosti hradu Pecka byla připravena a vedena kastelánem hradu Pecka Honzou Murdychem ve formě vědeckého průzkumu. Děti nejdříve nahlédly do návštěvníkům nepřístupné a nedávno odkryté místnosti ve věži. Seznámily se s chodbou, která odtud vede neznámo kam. Další část následovala v sále hradu, kde děti zpracovávaly a třídily archeologický materiál nalezený při průzkumu věže a zaznamenávaly pečlivě do formulářů. Poslední část byla prohlídka depozitáře hradu s vysvětlením jeho funkce a seznámením s nálezem doposud neurčené mince nebo plaketky. Aktivita byla velmi zajímavá, odpovídající věku dětí a podněcující jejich zvědavost. Třídění archeologického materiálu je navíc nutno udržet pozornost a pečlivost. Velmi přínosná hodina i co se týče posílení soudržnosti dětí s místem bydliště – dotaz: Kdy zase půjdeme na hrad a co se tam ještě objeví nového?

Téhož dne proběhlo ještě setkání na faře s kronikářkou městyse Pecka Věrou Kociánovou ve formě vyprávění o kronice, její tvorbě a aktivit, které navazovaly na pomocné vědy historické a vázaly se k práci při vzniku a vedení kroniky. Velmi zajímavá byla práce s tabulkou kurentu, posílení vztahu dětí k místu bydliště a hledání kořenů.

Tímto děkujeme všem, kteří se s námi na projektech pro děti podíleli, za jejich ochotu a čas.

Jak je vidět, ve škole nesedíme jen v lavicích a nehltáme znalosti z učebnic. O dalších činnostech si můžete přečíst v dalších článcích tohoto vydání nebo na www.zs-pecka.cz, kde najdete i fotogalerii.

učitelé ZŠ

Představili se nám římský císařové

AVE! Že nevíte proč? To proto, že tentokrát agentura Pernštejn přijela s programem na téma římského císařství.

Začínáme zostra a to výcvikem nováčků na Martově poli před zraky senátora. Výcviku se účastní čtvrtina školy. Nováčci zvládli výcvik včetně skvělého bojového útvaru želva a dozvěděli se řadu informací o výzbroji římského vojáka. Další část už byl kaleidoskop císařů z rodu Juliů: pyšný

Augustus, paranoidní Tiberius, šílený Caligulla, koktavý Claudius a žhář Nero. Velký úspěch měl i šermířský souboj a jako vždy pohled na dějiny s velkou mírou nadsázky, aniž by dějiny samy utrpěly.

Děti opět získaly řadu zajímavých a zábavných informací a rozhodně se nenuřily. Takže SALVE! Zase příště v jiném koutku historie.

Alena Müllerová

Exkurze do stanice KRNAP ve Vrchlabí

Ve čtvrtek 28. března se 1., 3. a 4. třída vydaly autobusem do Vrchlabí. Autobus pro nás přijel, ten byl zajištěn právě správou KRNAP. Čekalo nás vyprávění o Vodě a Obojživelnících.

Ve Vrchlabí nás přivítal Ing. Dan Bílek, který měl celý program pro nás připravený. Nejprve se děti usadily do přednáškového sálu, kde proběhla prezentace na téma Voda a její podoby v Krkonoších. Potůčky, jezírka, vodopády, voda v zimě a samozřejmě i život kolem vod, nejrůznější druhy ptáčků, ryb i žab. Také nás upozornil na problém, který řeší právě ekologové. V zimě, kdy se zasněžují sjezdovky, je brána voda z potůčků a tím se narušuje přirozené prostředí některých druhů ryb. Nebo u řeky, nízko nad hladinou hnízdí zjara některé druhy ptáčků, které zase ohrožuje jarní závod kajakářů tím, že pustí do koryta větší množství vody a hnízda vyplaví. Děti obdivovaly nádherně vyfocené obrázky přírody. A byly tak pozorní, že v závěrečném testu na slepé mapě,

poznaly všechny schované řeky Krkonoš a Jizerských hor. Pak následovala přednáška a prezentace o Obojživelnících. Děti se dozvěděly, jaké druhy zde žijí, jaké vydávají zvuky, čím se liší od ostatních, jak se brání nepříteli, jak se rozmnožují. Na závěr nás čekal test v poznávání žab podle očí a podle zvuku, nebylo to zrovna jednoduché, ale děti daly hlavy dohromady a něco se jim podařilo určit.

Následovala procházka k místnímu letišti, kde nám pan Bílek ukázal bariéry pro žáby, aby nechodily na silnici. A v túňkách jsme si prohlédli vajíčka žab, dokonce si na ně děti mohly sáhnout.

Pak jsme se převlékli ze zablácených bot a kalhot a vyrazili zpět do Pecky.

Děkujeme za velmi milé a zajímavé povídání o přírodě a budeme se těšit někdy příště při prozkoumávání zase jiných otázek z přírody.

L. Kupková, M. Rejlová, V. Paličková

Děti se seznámily s plaveckými styly

Kurzu plavání, který se konal od 26. března do 28. května, se v letošním roce zúčastnilo 50 dětí z 1.–4. třídy. Pro 1.–2. třídu bylo plavání povinné, jako součást tělesné výchovy.

Všichni prošli počátečním rozřazováním do 4 družstev. Seznámili se s plaveckými styly prsa, kraul, znak, učili se skákat šipku. Myslím, že letos děti udělaly velké pokroky, protože se nikdo nebál vody a všichni plavali ve velkém bazénu. Instruktoři trpělivě vysvětlovali, ukazovali a s dětmi procvičovali. V průběhu lekcí děti mohly do páry, letos jsme vynechali vířivku, protože společně s námi probíhalo kojenecké plavání. Ale na závěrečném plavání jsme mohli i na klouzačku, což dětem udělalo velkou radost.

Na závěr proběhl i závod. Nejrychlejší plavec ve stylu prsa byl Pavel Podzimek, gratulujeme. Samozřejmě proběhlo vyhlášení i v jednotlivých družstvech. Ve třetím družstvu zvítězil Daniel Křížek, druhý byl Aleš Macháček a třetí Radek Záruba. Ve druhém družstvu vyhrál Fanda Nosek, druhý byl Váša Rubáš, třetí Lucie Režňáková. Z prvního družstva vyhrála Pát'a Stuchlíková, druhá byla Kája Minaříková a třetí byla Terezie Čeřovská. Ve čtvrtém družstvu zvítězila Kája Horáková, druhá byla Valentina Hanhur a třetí byl Lukáš Vacínek.

Plavání zdar!

L. Kupková

Den otevřených dveří u hasičů v Nové Pace

Dne 3. května se první třída vydala linkovým autobusem do Nové Paky. Děti si samy zakoupily lístek a těšily se, co v Nové Pace uvidí. Počasí si s námi trochu pohrávalo, nevěděli jsme, zda pršet bude, nebo nebude. Pravdou bylo, že jsme nezmokli, ale zima byla ohromná. V osm hodin nás už vítal jeden z hasičů novopacké stanice HZS, Jakub.

Naše prohlídka začíná u hasičských vozů. Postupně nahlížíme do všech zákoutí auta, prohlížíme nejrůznější přístroje, nářadí a vše, co je potřeba při zásahu. Děti si zkouší helmy, vesty, obtěžkávají si hydraulické kleště, motorové pily. Nahlíží do záchranného batohu, kde vidí kyslíkovou masku, dlahy, měřicí přístroje, obvazy... Náš průvodce nám pak na dětech názorně předvádí, jak se zachází s dlahou, krčním límcem, a dokonce nám změřil kyslík v krvi. Pak startuje auto a předvádí, jak to hučí, když se spustí čerpadlo, je to hukot. Nakonec dětem otvírá dveře auta a děti si mohou prohlédnout vnitřek.

Prohlídka pokračuje uvnitř stanice, kde vidíme posilovnu, šatnu s výstrojí, zázemí pro odpočinek a dispečink. Součástí je i nahlédnutí do historie, kde si prohlížíme uniformy z různých období. Některé současné vybavení si děti s úsměvem zkouší a zjišťují, že to není taková legrace, mít na sobě tolik kilo navíc. Pak se dozvídáme spoustu zajímavostí o životě na stanici, za jak dlouho musí být ha-

sič připraven od poplachu, co všechno musí umět a zvládnout, je toho opravdu hodně a my smekáme klobouk.

Děkujeme našemu průvodci za velmi milé povídání, děti si den užily. Nejvíce je oslovily praktické ukázky.

Zpět na Pecku jsme se vydali po svačině, jeli jsme autobusem, ale jen do Bělé u Pecky a zbytek cesty jsme pojali cvičně, jako hasiči. Z Bělé do školy jsme zdárně dorazili pěšky akorát včas na oběd.

L. Kupková, I. Šmídová

Za exotickými rostlinami a dinosaury do Liberce

V pátek 7. června si třetíáci spolu s p. učitelkou a čtyřmi maminkami vyjeli vlakem na výlet do Liberce. Protože jsem hráli hry, zpívali, přebírali provázek z ruky na ruku, skládali kostku, tak nám cesta rychlíkem velice utekla a za chvíli jsme byli na místě. Na hlavu jsme nasadili červené kšiltovky a vyrazili tramvají (někteří z nás jeli tramvají poprvé) směr botanická zahrada. Aby byla cesta dobrodružnější, v polovině trasy jsme přestoupili na autobus a pokračovali dál. Za chvíli jsme byli v cíli. Hned za vstupní branou nás přivítaly krásně rozkvetlé kosatce, které hýřily všemi možnými barvami. U všech venkovních záhonů a jezírek jsme se zastavili, prohlédli si je a vyfotili. Pak jsme pokračovali do skleníků, kde jsme procházeli africkými a asijskými pralesy s vodopádem a krásnými barevnými květy, mexickou pouští plnou kaktusů, čínskou zahradou. Do skleníku masožravých rostlin šli někteří z nás s obavou, naopak jsme se těšili do skleníku s velikým jezírkem na Viktorii královskou. Ve-

dle rostlin se nám moc líbila velká akvária s mořskými rybami, želvami a terárium s krokodýlem.

Po prohlídce zahrady jsme nasedli opět do autobusu a časem jsme se vrátili o několik milionů let zpět do druhohor. Ocitli jsme se mezi dinosaury v dinoparku. Prošli jsme tunelem času a uviděli obrovské dinosaury, někteří se dokonce pohybovali a vydávali strašidelné zvuky. V dinoparku jsme prošli tropickou bouří, v 4D kině viděli film o triceratopovi, mezi laserovými paprsky jsme se stali lovcem dinosaurů a zbytek energie jsme vybili v prolézačkách. Vůbec se nám nechtělo, ale bohužel už jsme museli pomýšlet na návrat domů. Na nádraží jsme dojeli tramvají, osvěžili se zmrzlinou a nastoupili do vlaku. Cesta nám rychle uběhla a než jsme se nadáli, byli jsme v Pece. Výlet byl úžasný, p. Janovské, Jiráskové, Růžičkové a Macháčkové patří velký dík. Všichni se už těšíme na další.

Monika Rejlová

Tajný výlet – exkurze do Kutné Hory

Chrám svatého Víta je gotiky chloubou – to je sice pěkné, ale my jsme dorazili do Kutné Hory a stojíme před dalším skvostem gotiky – chrámem svaté Barbory. V úterý 11. června totiž vypukl tajný výlet. Je součástí našeho projektu Historikem snadno a rychle. Je to neuvěřitelné, ale cílovou destinaci se celkem podařilo utajit i přes nediskrétnost osazenstva školy. Teď tedy stojíme před svatou Barborou a slunce nám ukazuje, co umí. Už nás našla naše paní průvodkyně a my vyrážíme.

Prvním cílem je právě chrám svaté Barbory, který prohlédneme opravdu důkladně. K počtě své patronce ji vysta-

věli měšťané, horníci a nákladníci dolů. Dále pokračujeme uličkami Kutné Hory k Vlašskému dvoru. Vidíme vchod do historických dolů, křivolaké uličky dlážděné štětovanou dlažbou a už jsme u vchodu do Vlašského dvora. Tady nás čeká povídání o těžbě stříbra a ražbě mincí – českých grošů – ve své době slavných. Odtud se pak vracíme zpět ke svaté Barboře.

Do mozaiky našich znalostí o slavné historii naší země jsme přidali další barevné střípky a i přes odhodlání sluníčka nás zcela upěct jsme v pořádku dorazili domů.

-am-

iQLANDIA Liberec – školní výlet 6. a 7. ročníku

Kdo si hraje, nezlobí! Ale umějí si děti vůbec hrát? Mysleli jsme si, že ano. Proto jsme ve čtvrtek 6. června vyrazili do zábavního centra iQLANDIA.

Museli jsme sice vstávat brzo, ale zato nám přálo počasí i hromadná doprava. Do Liberce jsme dorazili s předstihem a mohli jsme se v klidu nasvačit a vyfotit se s bronzovým Einsteinem.

U vstupu jsme spolu s lektory připomínali dětem, že je třeba u každého exponátu přečíst návod a pak teprve mohou zjistit, co exponát předvádí. Další čas už byl plně věnován šmejdění. Začali jsme na solární terase, kde ještě nebylo vedro a byla hezká viditelnost.

Pak jsme postupovali po jednotlivých patrech směrem dolů. Bohužel velká část dětí se soustředí pouze na věci, které dělají rámus a je na ně potřeba pouze síla. Ani je nenapadne, aby se zastavily a nedej bože zamyslely. Ony si totiž neumějí hrát! Chtějí být pouze baveny. Jejich hrajícím si spolužákům naopak nabídla iQLANDIA spoustu dobrodružství.

Prohlídku jsme doplnili zmrzlinou a v pořádku docestovali domů. Jen někteří žáci se urputně pokoušeli maskovat jako zvířátka v ZOO a podle toho se zkoušeli i chovat. Škoda, ale i ta zvířátka si umějí hrát.

-am-

Školní výlet 9. ročníku do Sedmihorek

Ve středu 22. května vyrazila devátá třída vlakem z Nové Paky na školní výlet do Sedmihorek. Počasí nám mírně řečeno nepřálo. Všichni jsme se mohli ždímat už při nástupu do vlaku. Potom nás ale chtěl osud zřejmě odškodnit, proto nám žádný vlak neujel a mohli jsme i sedět.

Do Sedmihorek jsme dorazili před devátou a čekali na velkou chatu, která ještě nebyla uklizená. Venku mrholilo, proto jsme využili k pobytu malou chatku. Neuvěřitelné: do dvoulůžkové chaty se vejde 10 lidí s bagáží + pes.

V jednu hodinu byla i velká chata k dispozici a nastalo velké stěhování a osídlování nových území. Nějakou dobu se všichni věnovali zábavě na chatě. Možnosti v tomto směru byly netušené (popcorn, stěhování nábytku...). Navíc obě chatky byly vytápěné.

Večer proběhla během neustálého mrhnutí večere a průzkum kempu.

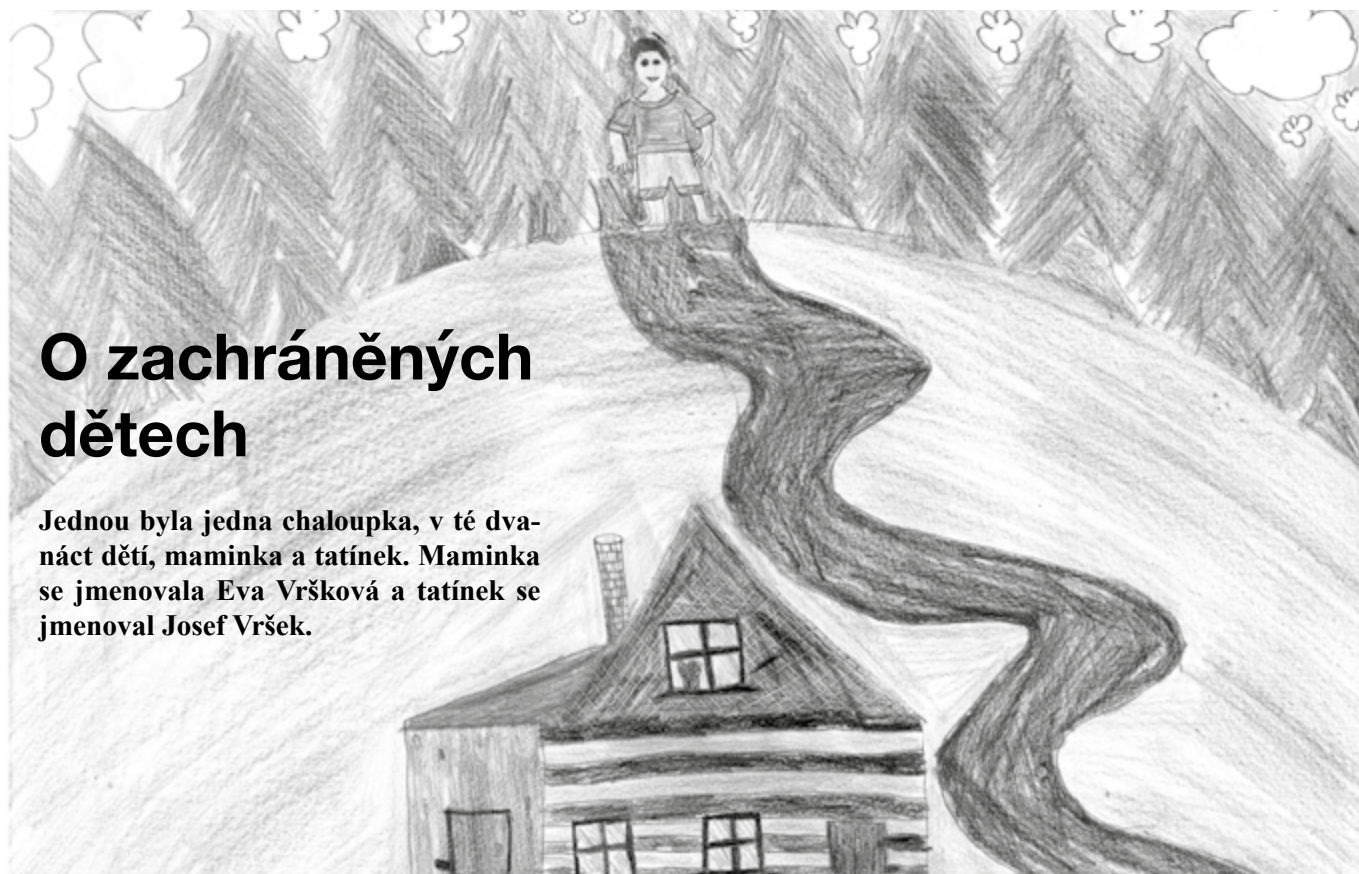
Druhý den po snídani jsme vyrazili do skal. Přes Lázně Sedmihorky, Myší dírou (žactvo na mě nahoře čekalo a ani

si nevybalilo spacáky) jsme vystoupali na Hrubou Skálu. Prohlédli jsme si nádvoří a krásnou vyhlídku do kraje. Kolem dalších vyhlídek jsme pokračovali na hrad Valdštejn, dali jsme si něco dobrého a vyrazili zpět do kempu v Sedmihorkách. Tentokrát už to šlo i pěšinou ve skalách. Zbytek odpoledne jsme věnovali procházkám a doplnění potravin. Po večeri někteří poslouchali hokej, někteří šmejdili po kempu a někteří hráli hry. Během posledních dvou nocí se objevily záhadné paranormální jevy. Nečekaný přesun spícího spolužáka z pokoje na terasu, o přesunech spícího psa ani nemluvě. Dvě žákyně dokonce začaly čarovat.

V pátek nás čekalo už jen rozloučení s kempem a opět putování vlakem domů. Do Nové Paky jsme přijeli před polednem. Všichni živí a zdraví (nepočítám rýmičku a kašlíček).

Čáry, máry... To už snad raději ne.

-am-

O zachráněných dětech

Jednou byla jedna chaloupka, v té dvanáct dětí, maminka a tatínek. Maminka se jmenovala Eva Vršková a tatínek se jmenoval Josef Vršek.

Jednoho dne se dvanáct dětí vydalo na houby, maminka jim slíbila, že jim uvaří kyselo. Děti nasbíraly plný košík. Děti už chtěly jít domů, ale zastavila je víla a povídá: „Nebojte se, pojd'te blíž.“ Děti se otočily a vidí krasavici. Stojí v bažině a líbezně na děti mluví: „Děti, pojd'te ke mně.“ Děti nevědí co udělat, ale pak se rozhodly, že půjdou k víle. Jak se tam rozběhly, uvízly v bažinách. Najednou se víla odčarovala a místo krasavice tam byla zlá čarodějka. Děti se topí, ale sedm dětí rychle popadne košík s houbami a utíkají domů. Maminka celá ustrašená si počítá běžící děti a nemůže se dopočítat. Děti přiběhly domů a všechno mamince vysvětlily.

Maminka napsala papírek: „Milá teto, šly jsme do lesa hledat děti, kyselo bude, až přijdeme.“ Papírek dala za okno a se sedmi dětmi šla do lesa.

V půlce lesa na cestě stála zlá čarodějnice. Maminka jí chtěla přemoci, ale jak se rozběhla, pod ní se propadla zem. Byla tam totiž bažina. Děti si toho všimly a maminku začaly tahat, ale čarodějnice si toho všimla také a posledního v řadě postrčila a všech sedm spadlo do bažin a topily se.

Zatímco se topily, teta Mirka přicházela k domu Vrškových na kyselo. Na okénku byl papírek, teta si ho přečetla a řekla si v duchu: „Sednu si na lavičku u okénka a budu na ně čekat. Čekala a čekala a nemohla se dočkat. Pak už toho čekání nechala a šla se podívat do lesa, co je tam tak zdrželo. Teta šla po cestě a z dálky vidí kousek bažiny a ještě zlou čarodějnici. Teta se chytře zamyslí, jak dvanáct dětí a maminku zachránit.

Teta přijde na kraj bažiny a začne volat: „Čarodějnice, vy jste krásná!“ Čarodějnice se otočila a řekla: „To máš pravdu.“ „Čarodějnice, a máte krásné obočí,“ řekla teta, „ale máte na šatech kaňku.“ „Tak mi ji utři.“ „Tak jo.“ Teta ji neutřela, ale strčila ji do bažiny a čarodějnice se topí a její zlá moc se unavila a klesla. Děti najednou pod sebou neměly bažiny, ale suchou cestu a maminka taky. Zlá čarodějnice zmizela. Děti s maminkou byly špinavé od bažiny. Teta řekla: „Děti, kousek odtud je studna a tam se omyjete.“

Děti s maminkou a s tetou šly cestou. Přesně v cestě stála studna. Děti se s maminkou nejdřív napily a pak se umyly. Najednou se z dětí staly dvouleté. Dětem bylo předtím jenom osm, ale teď jsou z nich malé a co mamka, té je osmnáct. Teta neví, co se to stalo. Mladá mamka jde za studnu a vidí nápis a také si ho přečte: „studna mládí“. Mladá maminka ten nápis ukázala tetě a teta řekla: „Kousek odtud je druhá studna, třeba to bude studna stáří.“ Teta s mladou maminkou měly hodně práce s dětmi, děti chtěly pořád někam utíkat. Šly a šly a před nimi stála studna. Teta po jednom batoletí dávala je napít. Z batolat se staly zase děti a co mamka? Té zase bylo čtyřicet jedna. Teta už měla hlad a děti taky, a tak všichni šli domů. Jak přišli domů, maminka uvařila slíbené kyselo a pak vrzly dveře a přišel tatínek z trhu a v košíku měl dřevěného koníka. Tatka ho dá dětem, děti tatínkovi poděkovaly a pak si všichni dali dobré kyselo a děti se poučily, že se nemá hovořit s cizími lidmi. Zazvonil zvonec a pohádka je konec.

Anna Müllerová, 3. třída

Pasování na čtenáře

Ve středu 29. května se naši prvňáčci zúčastnili slavnostního pasování na čtenáře, které probíhá tradičně v sálu nad hasičskou zbrojnicí v Pecce. Pasování je ve spolupráci ZŠ Pecka a místní knihovny Kryštofa Haranta. Paní knihovnice Lenka Knapová sehrála roli královny Písmenkového království, která pak děti osobně pasovala. Než ale k samotné události došlo, připravily si děti krátký program plný písniček, básniček a říkadél na téma Voda a život ve vodě. Po úspěšném začátku každý přečetl kousek pohádky z Hastrmánka Pecičky od Nadi Hamanové a tím dokázaly, že umí písmenka, a mohli jsme požádat královnu Písmenkového království, zda jsou děti hodny pasování na čtenáře.

Všichni splnili podmínky k pasování a po společném přečtení čtenářského slibu se mohlo přistoupit k samotnému pasování. Každý mladý čtenář přistoupil ke královně a ta jej královským mečem pasovala na čtenáře. Následně dostali průkazku do knihovny, dvě knížky ke čtení, hrneček na památku a spoustu dalších drobností. Ceny nám pomohli předat naši hosté, paní starostka Hana Štěrbová a paní ředitelka školy Věra Pavlová. Po společném fotografování se všichni přesunuli do knihovny, kde děti čekalo občerstvení. Po krásné, sladké roládě od paní Ivy Šmídové se jen zaprášilo a slané dobroty od paní knihovnice a její pomocnice Janičky také hned zmizely. Vše fotoaparátem sledoval pan Marek Fanta, který nám celou akci zdokumentoval.

Všem srdečný dík za pomoc při realizaci programu, i rodičům, kteří se přišli podívat na svá dítká, budeme se těšit na další spolupráci v následujících letech.

Lenka Kupková

Beseda v knihovně se spisovatelkou Zuzanou Pospíšilovou

Dne 27. března se 1. a 2. třída vydala na besedu se spisovatelkou Zuzanou Pospíšilovou do místní knihovny. Velmi milá a příjemná autorka mnoha knih nám vyprávěla o tom, co vlastně dělá a co píše. Děti velice pozorně poslouchaly, protože paní Pospíšilová používala citace ze svých knih a velice dobře nám je dramaticky předvedla. Ukázala nám knížky, které napsala. Když z nich předčítala, děti byly natěšené, že si je taky přečtou, jak byly zajímavé. A protože mimo

jiné napsala také knihy o policii, hasičích a záchranné službě, přinesla na ukázkou doktorské naslouchátko a děti si mohly navzájem vyzkoušet, jak jim tluče srdce, jaký mají tep apod.

Beseda se nám velice líbila, byla poutavá nejen pro děti, ale také pro nás dospěláky.

Děkujeme a přejeme další úspěšná tvoření.

-lk-

100leté výročí knihovního zákona

V letošním roce uplyne 100 let od vydání prvního knihovního zákona, zákona o veřejných knihovnách obecních ze dne 22. července 1919. Zákon byl ovlivněn anglo-americkým zákonodárstvím a mimo jiné zavedl povinnost zřizovat veřejné knihovny ve všech obcích. Většina knihoven vznikla právě po tomto datu a značná část z nich funguje dodnes.

Na mnoha místech působila knihovna již před rokem 1919. Byly to především knihovny spolkové, které vznikly ještě před vydáním vlastního zákona.

Mezi takové knihovny patří i naše knihovna v Pece, která v roce 1883 (21. února) zahájila svoji činnost jako Obecní knihovna pro lid. U jejího zrodu byla Národní jednotata severočeská. Tento spolek od počátku podporoval rozvoj knihovny, respektive jejího knihovního fondu, který se stal pozdějším základem peckovské obecní knihovny. Úkolem spolku bylo šíření osvěty a vzdělání. Spolek půjčoval knihy veřejnosti a pro umístění knihovny využil místnost v nově postavené měšťanské škole. Se školou byla knihovna spjata až do roku 1948. Tehdy z důvodů umístění v nevhodném, vlhkém prostředí byla přestěhována do soukromého domu čp. 239 v Pece. V roce 1953 byla opět stěhována na své nynější působišť v přízemí budovy čp. 2, která je v majetku obce a je prohlášena kulturní památkou.

První knihovní zákon platil bez jediné novelizace 40 let, což bylo možné díky obecnosti textu, neboť veškeré detaily poté upravovalo prováděcí nařízení vlády 607/1919 Sb. Veřejné knihovny se za první republiky měly stát důležitým nástrojem k rozvoji vzdělanosti národa. Pro většinu knihoven to byl téměř nesplnitelný úkol. Knihovny se většinou omezily pouze na výpůjční činnost. Po skončení 2. sv. války určoval činnost knihoven politický vývoj země a především druhý knihovní

Knihovník Oldřich Petr s Antonínem Pavlem, 70. léta 20. st.
Foto: Bohdan Holomíček.

zákon z roku 1959. Situace v průběhu válečných let knihovny značně omezila v činnosti a hlavním úsilím knihovníků po válce bylo, aby se jejich chod vůbec udržel a aby se knihovny ubránily ideovému nátlaku. Na druhou stranu to byla doba příznivá pro reorganizaci knihoven.

Se změnou společenského vývoje po roce 1989 se měnily i potřeby čtenářů

a návštěvníků knihoven. Knihovny musely na tuto situaci reagovat a nabídnout svým návštěvníkům nové služby. Výpůjční služby však i nadále patří a budou patřit k základní činnosti knihoven.

V roce 2009 Městys Pecka získal finanční dotaci od EU z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod na projekt „Rekonstrukce knihovny a okolí – městys Pecka“. Jeho realizací v I. čtvrtletí v roce 2010 došlo k rozšíření prostoru knihovny, vybavení novým knihovnickým nábytkem a moderní technikou. Zkvalitnily se podmínky pro uložení knihovního fondu, vytvořil se větší prostor a příjemnější prostředí, zlepšily se pracovní podmínky pro obsluhu knihovny. Veřejnosti byla knihovna zpřístupněna 3. května 2010 a o tři roky později – 5. března 2013 – byla po rekonstrukci objektu bývalé autobusové zastávky znovuobnovena činnost pobočky ve Vidonicích. Uvedené úpravy obou budov přispěly ke spokojenosti uživatelů knihovny.

Lenka Knapová

Vidonice plné her

Historicky první dětský den na vidonickém hřišti uspořádali místní hasiči a přátelé v sobotu 8. června. Rozlévala se výborná malinovka, pro dospělé pivo, víno, párky v rohlíku a voňavé steaky s láskou grilované. Počasí se v poledne umoudřilo, nepříjemný vítr jsme zahnali a šedivé mraky se schovaly. Ve čtrnáct hodin se na nás už smálo sluníčko a zábava mohla začít. Sešlo se dítek malých i velkých, místních, chatařů i ze všech okolních vesnic.

Hudbu nám pouštěl pan Berger z Mostek a měli jsme i živé vystoupení. Zavítala k nám talentovaná textařka a písničkářka Daniela Ovidia Vítová. Spolu se svou kytarou oživila svým osobitým zpěvem teplé odpoledne.

Já jsem dětem na lavičce přečetla svou povídku Práskátka a pro pobavení přidala i pár tematických říkanek.

Hry pro děti byly pestré a nápadité. Skládaly se ze čtyř kol. Soutěžící měli za úkol nafukovat balonky, nosit na lžících pinpongový míček, stavět dřevěný komín, pro-

běhnout slalom s míčem, lovit plastové rybičky na udici, střílet vodní pistolí do kelímků atd. Dostávali razítka za splnění a pak si běželi pro sladkou odměnu.

Hrála se židlovaná, fotbal, skákalo se na trampolíně, malovalo na obličej, a dokonce se jezdilo i na kladce. Nikdo se nezranil, nebrečel ani se neztratil. Když program skončil, děti posmutněly a rodiče je chlácholili, že zase za rok je čeká legrace.

Večer přišly zahrát Veselé harmoniky, rozdělal se oheň a sousedé si povídali až do půlnoci.

Děkujeme všem organizátorům, sponzorům a pomocníkům za neopakovatelný den.

Dětské zážitky jsou ty nejsilnější a nejkrásnější. Věřím, že si dnešní předškoláci za padesát let vzpomenou, jaké to bylo skákat poprvé v pytli, vyhrát soutěž, navázat nová přátelství nebo se přejít zmrzlinou...

Užijte si léto a zase někdy ve Vidonicích na viděnou.

Alena Nedomová

Zmrzlinový zážitek ADRIA GOLD ve Vidonicích

Je radost ochutnat pravou tradiční točenou zmrzlinu ADRIA GOLD.

Vyrábí se z pravého ovoce, ořechů, čokolády či vanilky z Madagaskaru. Bez aromativ a barviv. Neobsahují lepek, laktózu ani tuk. Nabízíme od smetanových zmrzlin po osvěžující ovocné sorbety. ADRIA GOLD nabízí více jak třicet druhů zmrzlin ze 70 % z ovoce.

Neváhejte a přijďte si vychutnat sladké potěšení.

Nacházíme se přímo na Vidonické cyklostezce směrem na Staňkov. Milá obsluha vám může nabídnout ledovou kávu, zmrzlinový pohár a nově i ledovou tříšť nebo točenou limonádu.

Klidné posezení pod slunečníky. Pro děti je připraven malý skákací hrad či zahradní hračky.

Otevírací doba:

Červen a září: po–pá od 13 do 19 hod.;
so–ne od 10 do 19 hod.

Červenec a srpen: po–ne od 10 do 19 hod.

Při nepřízní počasí zavřeno.

Těšíme se na vaši návštěvu

ve **Vidonicích čp. 11!**

Nebeská pochoutka

Zmrzlina sladká u Svobodů,
čerstvá chuť u mě má sto bodů.
S láskou a citem natočená,
nepoznaná vášeň nedotčená.

Co je to za recept, lehká jak vánek,
konečně budu mít po ní klidný spánek.
Natoč mi ještě tu lahodu.

Nejraději mám vanilku a jahodu.

S úsměvem na rtech odcházím,
a těším se zítra, že opět do stánku dorazím.

Poklady z půdy

Milí čtenáři, je krásné léto, teplé noci, zářivé hvězdy. Nechte se inspirovat romantickou náladou a zasněte se... Vzpomeňte si na svoje úplně první zamilování. Možná doma na půdě také najdete léty zapomenutý milostný sešitek. Tak jako já...

Hladový po lásce

Miluji tě a ty jsi pryč.
Miluji tě možná i víc.
Miluji tě, i když spolu nejsme.
Miluji tě stále vroucně.
Že bude lepší, když zmizíš mi z očí?
Na slzy kbelík mi nestačí.
Že novou lásku hledat si mám
a na tebe vzpomínat už nemám?
Mé srdce chce být u tebe,
je utrápené bez tebe.

Tvoje duše

Miluji tvoji duši,
která o mě všechno tuší.
Miluji tvoji povahu,
která neztrácí rozvahu.
Miluji tvoji trpělivost,
kterou máš v srdci dost.
Miluji tvoje tělo,
které by mě tolik chtělo.
Miluji tvoje oči,
které se na mě vždy těší.
Miluji tě za to,
že můžu být tvoje zlato

Jsi moje slunce

Jsi moje slunce v deštivém dni.
Jsi moje štěstí v neštěstí.
Jsi moje láska v nenávisti.
Jsi můj klid ve strachu.
Jsi moje zdraví v nemoci.
Jsi můj anděl v nebezpečí.
Jsi můj déšť když nezaprší.
Jsi moje krása v ošklivosti.
Jsi můj král v mém království.
Jsi to co jsem vždycky chtěla
Jen aby nám láska neuletěla.

Nezraňuj mě

Nezraňuj mě, lásko má,
proč nechceš, abych byla tvá?
Zadržuji svůj vřelý cit,
ale nedokážu bez tvé lásky žít.
Jsi moje slunce, co mi v duši svítí,
když musím v hlubokém sněhu jít.
Má naděje neumírá,
věřím že, se tvá láska v tobě tajně skrývá.

COUNTRY

5. ročník PECKA

26.7.-27.7.2019

ŽLUTÝ PES
IVAN MLÁDEK
GREENHORNS
TOMÁŠ LINKA a PŘÍMÁ LINKA
CADILLAC PB/TAXMENI/RANGERS BAND
IVO JAHELKA/MICHAL TUČNÝ REVIVAL PLZEŇ
KAMELOT TRIBUTE/NÁHODA PECKA

www.countrypecka.cz

KEMP PECKA

VSTUPNÉ: PÁTEK v předprodeji 299,- Kč / na místě 350,- Kč
SOBOTA v předprodeji 359,- Kč / na místě 420,- Kč
VÍKEND v předprodeji 559,- Kč / na místě 620,- Kč

Předprodej na www.ticketstream.cz a místních předprodejích

Mistr na Vltavě

„Zítřka budeme mít na lodi Mistra,“ oznamuje kapitán Matěj.
„Jakýho zas Mistra? Nemyslíš lodníka Ládička z parníku. Je na všechno levej. Úplnej Mistr průsvihů,“ říká lodník David.
„Gott’ák tu bude točit videoklip.“

„Cože? To abych gruntoval celou loď, proč si vybral zrovna nás?“

„Jsme nejmenší motorová výletní loď na Vltavě. Lehce se otáčíme u mostů a to filmaři potřebují.“

„Pěkná pakárna, kdyby s ním byla i nějaká mladá zpěvačka, to by bylo jiný vzrůšo.“

„Na tebe je tak zvědavá nějaká zpěvačka... Davide, aspoň umyj okna a vyvoň záchodky. Jinak je to tu docela čistý.“

„Ok, kapitáne. Si přinesu památník, snad se mi podepíše.“

„Určitě. A nech si to pro sebe. Né aby si přitáhl na čumendu celý příbuzenstvo.“

„V kolik má dorazit?“

„V devět ráno. Jdi umýt okna a pak můžeš jít domů.“

Je skoro čtvrt na deset a Karel Gott čeká se svým osobním týmem před černým luxusním autem na Kampě na filmový štáb.

David ho se zájmem pozoruje.

„Hele, Matěji, můžu ho pozvat na palubu?“

„Počkej až dorazí filmaři, kdyby chtěl přijde sám, ne?“

„Řítí se sem velká tmavá dodávka, to by mohli být oni,“ povídá David.

„Pánové, máte zpoždění,“ upozorňuje Mistr štáb a ukazuje si na své exkluzivní hodinky.

„Omlouváme se, to víte, zasekaná doprava,“ vysvětluje asistent režie.

„Hoši, budeme točit na horní palubě, připravte si fidlátka a pan Gott se zatím převlékne do námořnického kostýmu,“ hlásí režisér.

„Jo, a jak si to představujete?“ ptá se Matěj.

„Pane kapitáne, já budu u vás v kormidelně a budu dávat pokyny, kam máte loď nasměrovat pro nejlepší záběry,“ šveholí krásná černovlasá asistentka.

„Jak zafouká vítr, tak loď neovlivním, tady je příliš mělko na nějaký rodea.“

„Vy to hravě zvládnete,“ zamrká asistentka.

„Ježíš, to je malér,“ vykřikne muž z horní paluby.

„Co se děje?“ zajímá se David.

„Mně spadnul do Vltavy klíč, bez něj nemůžu točit,“ chytá se za hlavu kameraman.

„Jak vypadá?“ ptá se David.

„Klííč, každý přeci ví, jak vypadá klíč,“ říká Mistr Gott opřený o zábradlí a dívá se nevěřičně vzhůru do nebe.

„Taková klička, ke kameře,“ popisuje kameraman.

David se svléká do trenek a vstupuje do studené řeky. Chvilí pátrá očima a brouzdá se kolem lodi.

„Něco vidím, zapadl mezi kameny.“ Vítězně loví klíč z vody.

„Jste zlatej, máte u mě pivo,“ děkuje kameraman.

„Kárl, Kárl Gott,“ ozývají se ze shora hlasy.

Matěj vzhledne očima na Karlův most. Celá skupina turistů opouští průvodce a spěchají ze schodu k nábřeží.

Karel Gott se v klidu prochází po Kampě a čeká, až se bude moct točit.

„Guten tág,“ zdraví vesele turisti.

Mistr jim pozdrav opětuje. Obklopí ho jak kobylinky. Žádají o podpisy a chtějí se fotit. Rád jim vyhoví.

Matěj s Davidem se hlasitě smějí.

„Slyšíš to? To jsem nečekal, on jim i německý zpívá,“ ohlíží se David na Matěje.

„Hotovo, můžeme vyrazit,“ hlásí asistentka a pobízí Mistra, aby se s fanoušky rozloučil.

Turisti nadšeně tleskají a děkují za nevšední zážitek.

Matěj startuje motor a mávajícím Němcům zatroubí.

Alena Nedomová

Divadelní spolek SMAJLÍK Pecka uvádí autorskou pohádku...

**JEŽIHOVKY
Z PODHRADÍ**

dramaturg Josef Pšenička
KDE: Kemp Pecka

KDY: Sobota 29. 6. 2019
V KOLIK: 14.00 hod.

Vstupné: dospělí 50,- děti 30,-
Občerstvení zajištěno

Milé děti, za pohádkou projdete cestou plnou kouzel a dobrodružství. Čarodějné soutěže a ochutnávka z ježibabí kuchyně vás nemine!

Hudba, texty písní, zpěv: Eliška Palfreyman Nosková
Světla zvuky: Tomáš Stuchlík
Kostýmy, scéna, inspicie: Jana Krchová
Inspicie: Martina Jakubská
Líčení: Veronika Baumelová Pavlíčková
Choreografie: Martina Šimková

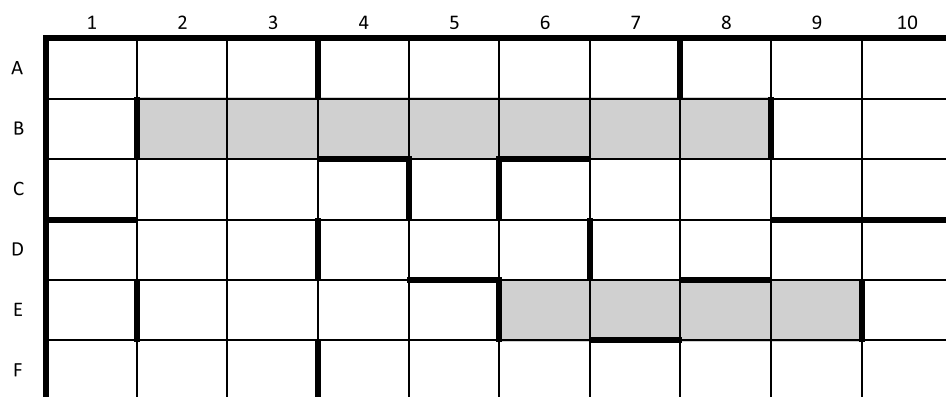
Režie: Ivana Nosková

V případě nepříznivého počasí se představení nekoná.

www.smajlikpecka.dsfrk.cz

9. literární křížovka

Román výrazného anglického prozaika se odehrává v Československu v roce 1968 a zachycuje jak dobové souvislosti, tak i spleť a komplikované vztahy mezi čtyřmi protagonisty tohoto příběhu. Správné znění tajenky z Listů Peckovska 1/2019 je: Hrací hodiny.

Vodorovně:

A: Domácí mazlíčci; část chrámu; temná část dne; B: Předložka; 1. část tajenky; zkratka pro slečnu; C: Nosná konstrukce střechy; první písmeno abecedy; pruh; D: Osoba; nepravdy; zkratka pro smlouvu o dlouhodobém servisování technologického celku; E: Chem. zn. kyslíku; provinění; 2. část tajenky; MPZ Maďarska; F: Inicialy Edisona; bezvěrec

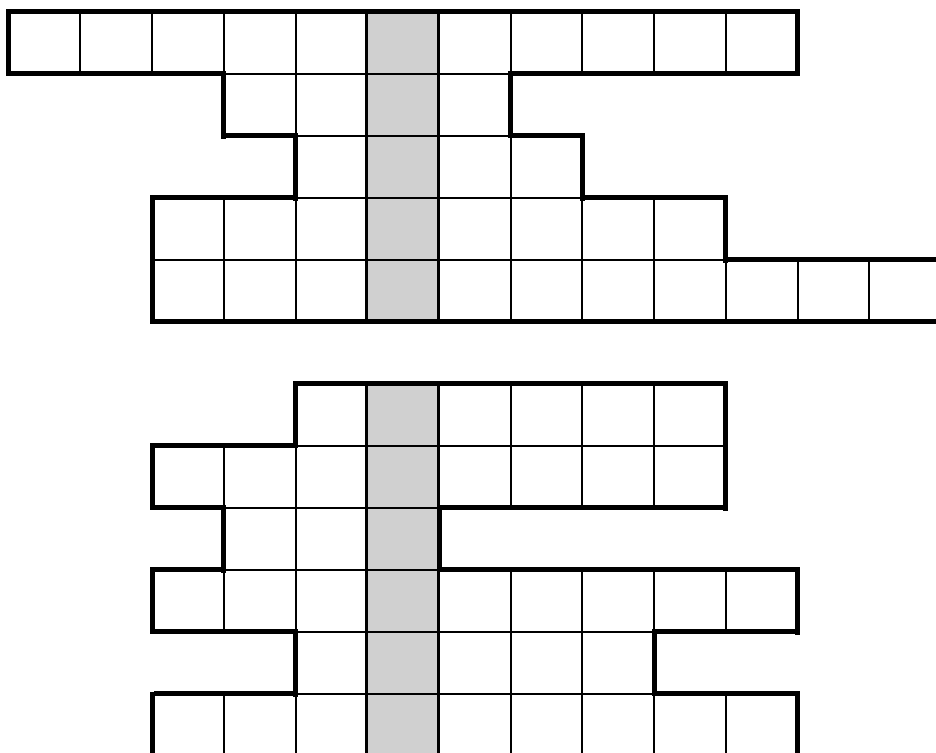
Svisle:

1: Kotouč; výměšek potních žláz; 2: Administrativa; 3. Sarkasmus; 4. Chem. zn. sodíku; textilní surovina; 5. Nadmíru; anglická předložka; 6. Občanské sdružení (zkratka); konzumuje vodu; 7. Skalisko; římskými číslicemi 1; 8. Nosit; zkratka redakčního systému; 9. Číslovka; úder v boxu; 10. Mýtné; citoslovce pro pochopení

Pomůcka: at; LTSA; naos; sot

Křížovka: Osobnosti Peckovska

V tajence je ukryto jméno peckovského rodáka, učitele a ředitele kůru, který se zasloužil velkým dílem o výstavbu nové školní budovy v roce 1878.

oblast podhůří Krkonoš

koncerty, divadlo, historie, výstavy,
kostymované prohlídky – to vše nabízí ...

akustický třesk doprovázející výboj blesku

označení pro krásnou literaturu

mezi obcemi Pecka a Bělá u Pecky vznikla
nová ...

Svatá Anna... žala – doplňte přísloví

přítok Javoroky

sklizeň obilí

hra pro děti v přírodě (šipkovaná)

první stupeň Beaufortovy stupnice síly větru

ochrana před sluncem

Hasiči soutěžili v Pecce

Letošní organizace okrskové soutěže v požárním sportu, která se konala odpoledne v sobotu 11. května, se ujali peckovští hasiči. Vybrali k tomu a upravili vhodný prostor na Žižkově, na ploše bývalého pivovarského rybníku. Pohodlně se tam vešla dráha pro požární útok a vytyčené běžecké dráhy pro štafetu. Bylo zde dostatečné místo pro diváky a nezbytné zázemí soutěže, tj. stánky nabízející žádané občerstvení (tradičně pivo a nealko nápoje, teplé klobásy, opékané maso) a prostorný stan, již tradičně zapůjčený od Lázeňského regionu, s lavicemi a stoly k posezení. Bylo i místo pro zaparkování hasičské techniky zúčastněných hasičských sborů. Voda do kádě, z níž ji soutěžní družstva čerpala při požárním útoku na terče s elektronickým záznamem zásahu a dosaženého času, byla doplňována kalovým čerpadlem přímo z vedle tekoucího potoku Javorka.

Soutěž byla zahájena po třinácté hodině nástupem soutěžních družstev, jež byla uvítána starostkou Městyse Pecka Hanou Štěrbovou a starostou Peckovského okrsku Michalem Pavlem, který se zároveň ujal moderování celého soutěžního odpoledne.

Rčení, že k hasičům patří voda, je myšleno pro její využití k hašení ohně. Pokud ale nepřeje počasí, jako tomu bylo tento den, když se hned po poledni obloha zatáhla šedivými deštivými mračny a začalo postříkovan, kazí to celkově příznivý dojem. Program odpoledne to však vyložene nenarušilo. Soutěžilo se i za mírných dešťových přeháněk. Z důvodu bezpečnosti, aby nedošlo k úrazu, na vlhké trávě to klouzalo, nebyla na štafetové dráze umístěna kladina a před štafetou žen bylo z dráhy odstraněno okno.

Požární útok zahájily ukázkou svého umu děti z Vidochova a zasloužily si uznání přihlízejících. Poté požární útoky prováděla družstva Žen. Soutěžní družstva Mužů zahájila soutěž štafetovými běhy. Muži nastupovali v pořadí družstev dle rozpisu. Měli možnost běžet i druhý pokus. Někteří to využili. Do soutěže se pak započítával lepší dosažený čas. Po Ženách nastoupili k požárnímu útoku Veteráni. Ti štafetu neběhají. Soutěž, jež probíhala bez organizačních zádrhelů, vyvr-

cholila požárními útoky Mužů. V mezích, než došlo k vyhodnocení soutěže, organizátoři připravili ukázkou hašení požáru starším hasičím strojem – veteránem. Hasiči ze Štikova přijeli s vozem Praga RN z roku 1953 vybaveným hasičskou výzbrojí a nádrží s 200 l vody, určenou pro prvotní zásah proti ohni. Další atrakcí bylo tahání peckovského hasičského vozidla Tatra lidskou silou pomocí připojených lan. Nejprve to zkoušely děti. S pomocí řidiče se jim to dařilo. Poté nastoupili dobrovolníci z řad hasičů a veřejnosti. Podařilo se přetáhnout auto přes celý prostor.

Při závěrečném nástupu soutěžních družstev bylo provedeno vyhlášení vítězů soutěže a předání diplomů a cen. Putovní pohár za své vítězství v kategorii Muži převzalo družstvo SDH Vidochovo a v kategorii Ženy putovní pohár převzalo družstvo žen z SDH Vidonice. Vítězná družstva následně čeká účast v okresní soutěži v požárním sportu.

Veselí a povzbuzování přihlízejících diváků vyvolala soutěž čtyřčlenných družstev v „Pivní štafetě“. Soutěžilo se o třicetilitrový sud piva věnovaný Raisovou chatou na Zvičině, resp. Tomášem Stuchlíkem. Soutěžící museli proběhnout určenou trasu s překážkami a nést přítom nosítka obsazená „zraněnou“ osobou a na

závěr všichni čtyři, jeden po druhém, co nejrychleji vypít půllitr piva z kelímku. A to pro mnohé nebylo nijak snadné. O vítězném družstvu rozhodl nejkratší čas, ve kterém to vše stihli.

Sportovní odpoledne se protáhlo hlouběji do noci. Nejdříve byl ve stanu na plátu promítán přímý přenos zápasu ČR – Norsko z Mistrovství světa v ledním hokeji a poté se při hudbě, která zněla již po celou dobu soutěže, rozvinula společenská taneční zábava.

Okrsková soutěž se vydařila jistě ke spokojenosti soutěžících, přítomných příznivců hasičstva i samotných organizátorů.

Petr Pavel

Foto: Michala Pavlová

Výsledky soutěže v jednotlivých kategoriích:

Pořadí	SDH	Čas ve vteřinách	
		Štafeta	Požární útok
Kategorie: Muži			
1.	Vidochov	54,19	22,12
2.	Pecka	54,64	26,06
3.	Staňkov	56,16	24,86
4.	Kal	54,48	27,44
5.	Vidonice	59,71	26,62
6.	Bukovina u Pecky	56,65	27,80
7.	Bělá u Pecky	56,38	34,82
8.	Lhota u Pecky	59,04	35,22
Kategorie: Ženy			
1.	Vidonice	66,04	41,52
2.	Vidochov	59,32	44,22
3.	Kal	74,04	43,14
4.	Lhota u Pecky	62,76	45,46
Kategorie: Veteráni			
1.	Vidonice		47,06
2.	Bukovina u Pecky		52,10
3.	Kal		105,18

Krátké ohlédnutí za Květnovým pochodem

Letos Klub českých turistů odbor Pecka pořádal ve středu 8. května již 42. ročník Květnového pochodu. Účastníci si mohli vybrat délku trasy 8 km, 15 km nebo 30 km.

V přízemí Úřadu městyse Pecka probíhala registrace pochodníků všech věkových kategorií. Každý obdržel mapku s popisem tras, pamětní list a energii na cesty ve formě sladké oplatky. Vše jsme měli pečlivě připravené, ale nepočítali jsme s rekordní účastí 200 osob. V uplynulých letech přicházelo okolo 100 lidí, takže letos začaly docházet oplatky, registrační seznam přihlášených už také postrádal další řádky a noví zájemci stále přicházeli. Samozřejmě jsme vše operativně vyřešili a úderem desáté hodiny se objevil i poslední dvoustý účastník a my jsme se mohli přesunout na náměstí k sběrnému autobusu. Ten se již v minulých ročnících

osvědčil, protože poskytl možnost méně zdatným turistům dosáhnout vrcholu Zvičiny, kde si v restauraci všichni doplnili spotřebované kalorie.

Velikým bonusem letošního ročníku bylo to správné turistické počasí. Pro nás, kdo jsme pochod připravili, bylo odměnou i to, že stále více rodičů přivádí své děti do přírody a k pohybu.

Již dnes můžeme slíbit, že příští rok opět 8. května pro vás pochodové trasy připravíme, a tímto vás všechny zveme k účasti na této pěkné akci. Budeme vás očekávat od 7 do 10 hodin opět v budově Úřadu městyse Pecka.

*Za KČT odbor Pecka
Jana Kopecká*

Pozvánka do kempu a na koupaliště na Pecce

Dovolujeme si vás i v letošním roce pozvat do areálu Koupaliště a kempu Pecka. Nabídneme spoustu kulturních a sportovních akcí. Nejvýznamnější sportovní akcí je tradiční turnaj ve volejbalu smíšených družstev, který se koná 5. července. Poslední červencový víkend do našeho kempu zavítají hvězdy country a folk muziky. Asi největší hvězdou bude pan Ivan Mládek se svým Benjo bendem a Ondřej Hejma a jeho kapela Žlutý pes. Během celého léta nabídneme animační programy, letní kino, diskotéku a spoustu dalších vyžití pro děti i dospělé.

Budeme se na vás těšit v kempu Pecka. Více informací o připravovaných akcích naleznete na webových stránkách kempu: www.kemppecka.cz nebo www.countrypecka.cz.

Jaroslav Hudec

LETNÍ ČITÁRNA
Půjčte si knihu u vody

Půjčování knih je ZDARMA!
Knihu si může půjčit každý návštěvník kempu, není nutná registrace
Číst můžete v prostorách kempu nebo je můžete dočíst doma
Knihy můžete vrátit nebo si je dle dohody nechat

**KNIHOVNA KRYŠTOFA HARANTA
KOUPALIŠTĚ A KEMP PECKA**

více informací na: 602 556 142

U nás na vsi #15 - KOMIKS NEBUDE, BO NĚJAK NESTÍHÁM

Taky se v mučičně učím nedělat chyby v začátcích akcí na hradě ... zpytuju svědomí...
vydělávám na odpustky... a tak se nechte aspoň pozvat na další Pouťovou Pecku

Pouťová Pecka

tradiční Bartolomějská pouť ve slušivém kabátě

23.-25.8.2019 na náměstí v Pecce

koncerty, divadla, staročeský jarmark, řemesla...

H.M.

Oslavili svá životní jubilea

Ve 2. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

- Věra Bílková z Pecky – 94 let
- Božena Stuchlíková z Pecky – 90 let
- Jindřiška Imlaufová z Bělé u Pecky – 80 let
- MUDr. Františka Svobodová z Vidonic – 85 let
- Stanislav Sucharda z Pecky – 93 let
- Božena Krausová z Bělé u Pecky – 86 let
- Věra Stuchlíková z Pecky – 85 let
- Věra Nálevková z Kalu – 86 let
- Marie Hanušová ze Lhoty – 87 let
- Ladislav Stuchlík z Kalu – 90 let
- Luboš Truneček z Pecky – 80 let
- Josef Vágenknecht z Pecky – 85 let
- Miroslav Procházka z Pecky – 85 let
- Jaroslav Stárek z Pecky – 90 let
- Jan Podlipný ze Lhoty – 86 let
- Růžena Rejčová z Pecky – 94 let
- Peter Dobosi z Pecky – 87 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevně zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustili:

- Milan Letošník z Pecky
- Oldřich Jiříčka z Pecky
- Jiří Svoboda z Pecky
- Miroslava Munzarová z Pecky
- Anna Flanderová z Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Vítání občánků

18. května se uskutečnilo slavnostní vítání občánků do života. Byly přivítány tyto děti:

- Karolína Žlabová z Pecky
- Emily Horová z Pecky
- Sára Poláková z Pecky

- Vojtěch Hoška ze Lhoty
- Kateřina Novotná z Bělé u Pecky
- Adéla Morávková z Pecky

Další číslo Listů Peckovska vyjde v září 2019.

Příspěvky můžete průběžně vhadzovat do novinové schránky úřadu městyse.

Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.

Uzávěrka příštího čísla bude 1. září.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.

červen 2019, ročník XXIX.

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč

